

Buletyn Rektoratu

XI NIEDZIELA ZWYKŁA, 16 CZERWCA 2024 r. NR 24 (584)

Bracia Kapucyni 300 lat w Lublinie 1724–2024

Wystawę „Bracia Kapucyni. 300 lat w Lublinie 1724–2024” można oglądać na pl. Litewskim, przed kościołem pw. św. Piotra i Pawła w Lublinie. Ekspozycja przybliży najważniejsze wydarzenia z historii kapucynów w mieście.

Przygotowana przez lubelski oddział IPN wystawa „Bracia Kapucyni. 300 lat w Lublinie 1724-2024” przedstawia najważniejsze wydarzenia z trzystuletniej obecności ojców Kapucynów w mieście. Na osiemnastu planszach zaprezentowano: sprowadzenie Kapucynów do Lublina, zaangażowanie w powstanie styczniowe i jego konsekwencje w postaci kasaty, działalność braci w okresie międzywojennym, męczeństwo ojców Kapucynów w trakcie II wojny światowej oraz losy klasztoru od zakończenia wojny aż do czasów współczesnych.

Dyrektor IPN w Lublinie Robert Derewenda podkreślił, że historia kapucynów w Lublinie jest ściśle związana z historią Polski. Jako przykład wskazał ich zaangażowanie w odzyskanie niepodległości. „Po powstaniu styczniowym klasztor został uszczuplony. Bracia Kapucyni mieli odczuć - tak jak cały kościół rzymskokatolicki na ziemiach polskich - karę za to, że naród walczył w czasie powstania o wolną, suwerenną Rzeczpospolitą” – wyjaśnił.

Po wybuchu II wojny światowej hitlerowcy aresztowali zakonników, osadzając ich początkowo na Zamku Lubelskim. Stamtąd wywieziono ich do obozu koncentracyjnego w Sachsenhausen, a następnie do obozu w Dachau. Obecnie Wspólnota Braci Kapucynów w klasztorze przy Krakowskim Przedmieściu liczy 14 zakonników. „Kościół pod wezwaniem Świętych Apostołów Piotra i Pawła, podobnie jak wieki temu, jest „konfesjonałem miasta”, dzięki codziennej spowiedzi prowadzonej przez ojców kapucynów. Zakon nieprzerwalnie od trzech wieków pomaga ubogim i potrzebującym” – można przeczytać na jednej z plansz.

Klasztor kapucynów w Lublinie jest czwartą - po Warszawie, Krakowie i Lwowie - fundacją kapucyńską w Polsce. Zakonnicy przybyli na nową placówkę w maju 1724 r. Świątynię i klasztor wybudowano w latach 1726-1733 z fundacji marszałka wielkiego litewskiego, księcia Pawła Karola Sanguszko i jego żony Marianny z Lubomirskich. Jest to kościół w stylu baroku tokańskiego, o formach typowych dla budownictwa kapucyńskiego. Z dziewięciu ołtarzy do czasów współczesnych przetrwało siedem.

Cennym zabytkiem w zakrystii kościoła jest pochodzący z XVII w. obraz nieznanego malarza „Sen Leszka Czarnego”, nawiązujący do legendy o początkach Lublina, a pierwotnie znajdujący się w nieistniejącej już dziś kolegiacie św. Michała na Starym Mieście

więcej na str. 4

NABOŻEŃSTWA CZERWCOWE

Litania ku czci
Najświętszego Serca Pana Jezusa

w naszej świątyni
codziennie
o godz. 10.30 i 17.30,
w niedzielę o godz. 17.30

ZAPRASZAMY!

INTENCJE MSZALNE

PONIEDZIAŁEK, 17 czerwca

7:00 † Roman Węgrzyn - gregorianka 17
7:00 † Leszek Roman | Gregoriańska: 17
7:30 † Bogumił | Gregoriańska: 17
7:30 O zdrowie, Boże błogosławieństwo, potrzebne łaski i opiekę Matki Bożej dla Olecha, Weroniki, Mateusza, Michała, Mikołaja
11:00 †† Mieczysław Kasprzak (2 r śm.), zmarli z rodziny Kasprzaków i Uznańskich, Mirosława Chmura, Tadeusz Szalak
11:00 † Marian (37 r śm.)
18:00 † Stanisława Grobelska | Gregoriańska: 17
18:00 †† Jan, Beata, Mieczysław, Czesław, Wiktoria, Józef

WTOREK, 18 czerwca

7:00 † Roman Węgrzyn - gregorianka 18
7:00 † Leszek Roman | Gregoriańska: 18
7:30 † Stanisława Grobelska | Gregoriańska: 18
7:30 O dar uzdrowienia dla Anieli i Małgorzaty oraz o błogosławieństwo Boże, opiekę Matki Bożej, dary Ducha Świętego, zdrowie i potrzebne łaski dla Aleksandry, Małgorzaty, Anieli, Hanny i całej rodziny
11:00 † Bogumił | Gregoriańska: 18
11:00 †† Agnieszka, Bronisław, Aniela, Stanisław Gospodarek, Garbarz, Biziorek, Sawa
18:00 † Józef (13 r śm.)
18:00 † Adolf Koper (8 r śm.)

ŚRODA, 19 czerwca

7:00 † Roman Węgrzyn - gregorianka 19
7:00 † Leszek Roman | Gregoriańska: 19
7:30 † Stanisława Grobelska | Gregoriańska: 19
7:30 W intencji ofiarodawców
11:00 † Bogumił | Gregoriańska: 19
11:00 †† Henryka (k) Żmuda (3 r śm.) i zmarli z rodziny
18:00 † Zbigniew Laskowski (5 r śm.)
18:00 † Radosław-Kamil Dalmata

CZWARTEK, 20 czerwca

7:00 † Roman Węgrzyn - gregorianka 20
7:00 † Leszek Roman | Gregoriańska: 20
7:30 †† Leokadia Piątkowska (8 r śm.), Czesław Piątkowski
8:00 **MSZA ŚW. ZBIOROWA DO ŚW. JUDY TADEUSZA**
11:00 † Bogumił | Gregoriańska: 20
11:00 †† Klaudia (5 r śm.), Jolanta i Andrzej
18:00 † Stanisława Grobelska | Gregoriańska: 20
18:00 †† Janusz Dalmata (12 m-c), Henryk, Zbigniew, Anna, Waclaw, Kazimiera, Stanisława (k)

PIĄTEK, 21 czerwca

7:00 † Roman Węgrzyn - gregorianka 21
7:00 † Leszek Roman | Gregoriańska: 21
7:00 O światło Ducha Świętego, opiekę Matki Bożej dla Justyny w czasie egzaminu
7:30 † Bogumił | Gregoriańska: 21
7:30 † Stanisława Grobelska | Gregoriańska: 21
11:00 **MSZA ŚW. ZBIOROWA DO ŚW. BRYGIDY**
11:00 †† Anita, Krystyna, Artur
11:00 † Alicja Morawiecka
18:00 O Boże błogosławieństwo, zdrowie, potrzebne łaski oraz opiekę Matki Bożej dla Kazimieri
18:00 †† Janina i zmarli z rodziny Ładów, Witkowskich i Zakrzewskich

SOBOTA, 22 czerwca

7:00 † Roman Węgrzyn - gregorianka 22
7:00 † siostra Jadwiga Gwoździk
7:30 † Stanisława Grobelska | Gregoriańska: 22
11:00 † Bogumił | Gregoriańska: 22
18:00 † Jadwiga Kęsicka (6 m-c)
18:00 † Leszek Roman | Gregoriańska: 22
18:00 †† Mikołaj Klekot (11 r śm.), Leokadia (2 r śm.)

XII NIEDZIELA ZWYKŁA, 23 czerwca

7:00 † Roman Węgrzyn - gregorianka 23
7:00 †† Zmarli z rodziny Seweryńskich i Gerochów
8:00 † Leszek Roman | Gregoriańska: 23
8:00 †† Bronisław Kaniewski (16 r śm.), Helena Kaniewska
9:30 † Bogumił | Gregoriańska: 23
9:30 † Zbigniew (w szósty miesiąc po śmierci, w dniu ojca)
11:00 Dziękczynna z prośbą o Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski na dalsze lata życia dla Katarzyny i Mateusza w 6. rocznicę ślubu
11:00 † Mieczysław Rutkowski i zmarli z rodziny
12:00 Dziękczynna za otrzymane łaski z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo na kolejne lata życia dla Michała Marciniaka z racji urodzin
12:00 † Wiesław Waszkiewicz (8 r śm.)
12:00 Dziękczynna z prośbą o Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla Agaty z okazji 40. urodzin
13:15 † Jadwiga (39 r śm.)
13:15 † Wiktor Czarnecki (9 r śm.)
16:00 † Stanisława Grobelska | Gregoriańska: 23
16:00 †† Antonina, Anna, Jan, Wanda, Marcin
18:00 †† Mieczysława (k) Boluk (8 r śm.), Zygmunt i Jan Boluk
18:00 † Jan Radkowiak o radość życia wiecznego

Msze święte w intencji naszych bliskich zmarłych bądź w intencji osób żyjących (z okazji imienin, urodzin, rocznic zawarcia związku małżeńskiego) można zamawiać w zakrystii przed lub po każdej mszy świętej.

SŁOWO NA NIEDZIELĘ

„Z czym porównamy
Królestwo Boże lub w jakiej
przypowieści je przedstawimy?”

- pyta swoich uczniów
Chrystus. I nie czekając na odpowiedź, rysuje
przypowieści o ziarnku gorczycy, które choć
najmniejsze jest pośród nasion na ziemi, to
„wzrasta i staje się większe od innych jarzyn...”
Czym jest Królestwo Boże zatem? Skąd ma taką
moc wzrastania? I w kim lub w czym wzrasta?

Odpowiedź daje Chrystus w innym
spotkaniu ze słuchającym go tłumem. Mówi:
Królestwo Boże w was jest! Ono jest w każdym
z nas, zasiane wraz z przyjściem Siewcy, jakim
jest Chrystus! Ono jest darem przeznaczonym do
wzrostu w każdym z nas... jakże źle się dzieje,
kiedy wyglądamy tylko Królestwa Bożego, bądź
tęsknimy za nim jako odległą przyszłością, która
czeka nas po śmierci... Ono jest w nas! Zasiane
jako dar oczekuje z naszej strony działania, które
przyspieszy jego wzrost i da owoc...

Nikt z nas nie jest wyłączony z tego daru...
Bóg, który jest Panem, poniżej drzewo wysokie,
a powyżej drzewo niskie – oznajmia dziś
w imieniu Boga prorok Ezechiel. Bóg jest sprawcą
wzrostu duchowego w każdym z nas, w każdym
z tych najmniejszych, którzy są zdolni przynieść
owoc obfity...

W innym miejscu Chrystus powiada, że
Królestwo Jego nie jest z tego świata. Czy nie
kłóci się to z tym, co powiedzieliśmy wcześniej,
że jest ono wśród nas? Nie. Chrystus rzekł
prawdę. Królestwo to nie jest z tego świata, ono
ma źródło w samym Bogu i od Niego pochodzi
i w Nim ma swe istnienie. Ale Bóg otworzył się
na człowieka, Jego Królestwo otwarło się na
człowieka. Razem z przyjściem Chrystusa – Syna
Bożego, Królestwo Boże stało się poniekąd
częścią naszej ziemskiej rzeczywistości. Ono jest
w nas!

Przed nami zatem konkretne działanie:
mamy w sobie zasiane ziarno Boże, ziarno, które
jest darem, zaczynem Królestwa Bożego w nas.
Jego wzrost zależy od nas – pielgrzymów. Nie
jesteśmy sami, jest z nami Chrystus, który dogląda
i darzy łaską, wzmacnia Sobą, jak tu – na
Eucharystii! Mamy rzesze męczenników,
błogosławionych i świętych, świeckich
i duchownych, znanych i nieznanych, którzy
zostawiają ślady Królestwa Bożego w naszej
ziemskiej rzeczywistości. Idźmy w ich ślad...

xjj

Św. Brat Albert

W Liturgii Kościoła 17 czerwca
wspominamy św. Brata Alberta. Urodził się 20
sierpnia 1845 r. w Igołomii pod Krakowem.
Pochodził z zubożałej rodziny ziemiańskiej. Kiedy
miał 8 lat, umarł jego ojciec, sześć lat później
zmarła matka. Chłopiec kształcił się w szkole
kadetów w Petersburgu, następnie w gimnazjum
w Warszawie, a w latach 1861-1863 studiował w
Instytucie Rolniczo-Leśnym w Puławach. Razem
z młodzieżą tej szkoły wziął udział w Powstaniu
Styczniowym. 30 września 1863 roku został
ciężko ranny w bitwie pod Mełchowem i dostał
się do niewoli rosyjskiej. W prymitywnych
warunkach polowych amputowano mu nogę, co
zniósł niezwykle mężnie. Miał wtedy 18 lat. Po
ogłoszeniu amnestii w 1874 r. powrócił do kraju.
Zaczął poszukiwać nowego ideału życia, wyrazem
czego stało się jego malarstwo. Oparte dotychczas
na motywach świeckich, zaczęło teraz czerpać
natchnienie z tematów religijnych. Jeden z jego
najlepszych obrazów *Ecce Homo* jest owocem
głębokiego przeżycia tajemnicy bezgranicznej
miłości Boga do człowieka.

W 1880 r. nastąpił duchowy zwrot w jego
życiu. Będąc w pełni sił twórczych porzucił
malarstwo i liczne kontakty towarzyskie i mając
35 lat wstąpił do nowicjatu jezuitów w Starej Wsi.
Po pół roku w stanie silnej depresji, opuścił
nowicjat. Do stycznia 1882 roku leczył się w
zakładzie dla nerwowo chorych w Kulparkowie
koło Lwowa.

W 1884 r. przeniósł się do Krakowa i
zatrzymał się przy klasztorze kapucynów.
Pieniędźmi ze sprzedaży swoich obrazów
wspomagał najbiedniejszych. Jego pracownia
malarska stała się przytuliskiem. Tutaj zajmował
się nędzarami i bezdomnymi, widząc w ich
twarzach sponiewierane oblicze Chrystusa. Poznał
warunki życia ludzi w tzw. ogrzewalniach
miejskich Krakowa. Był to kolejny moment
przełomowy w życiu zdolnego i cenionego
malarza. Z miłości do Boga i ludzi Adam
Chmielowski po raz drugi zrezygnował z kariery i
objął zarząd ogrzewalni dla bezdomnych.
Przeniósł się tam na stałe, aby mieszkając wśród
biedoty, pomagać im w dźwiganiu się z nędzy nie
tylko materialnej ale i moralnej.

25 sierpnia 1887 roku Adam Chmielowski
przywdział szary habit tercjarzski i przyjął imię
brat Albert. Dokładnie rok później złożył śluby
tercjarza. Ten dzień jest jednocześnie początkiem
działalności Zgromadzenia Braci III Zakonu św.
Franciszka Posługujących Ubogim.

Kapucyni w Polsce

Do Polski sprowadził kapucynów król Jan III Sobieski w 1681 roku, fundując im klasztor w Warszawie. Zakon zrazu powoli przyjmował się w Polsce: początkowo byli to Włosi i Czesi, a polonizacja polskich klasztorów nastąpiła dopiero w XIX wieku. Spowodowało to, że kapucyni szybko zrosli się ze społeczeństwem polskim i byli obecni we wszystkich ważniejszych wydarzeniach polskich dziejów.

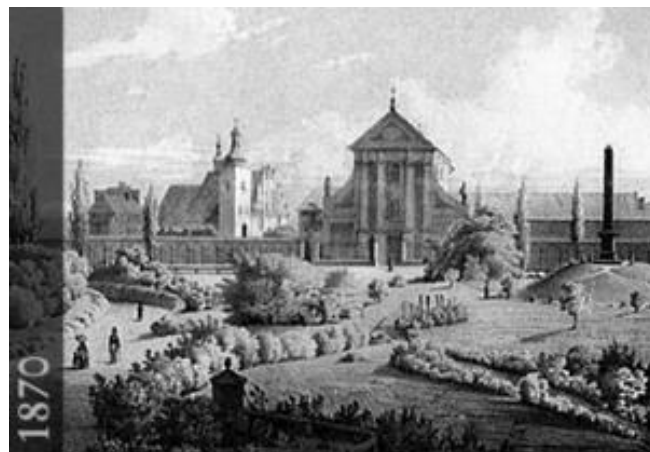
Dzieje klasztoru lubelskiego

Klasztor lubelski jest chronologicznie czwartą fundacją kapucyńską w Polsce (po Warszawie, Krakowie i Lwowie). Fundatorem był marszałek wielki litewski, książę Paweł Karol Sanguszko wraz z małżonką Marianną z Lubomirskich, który aktem z 1 XI 1721 zobowiązał się do założenia nowego klasztoru. Zakonnicy przybyli na nową placówkę w maju 1724 r. Budowę kościoła i klasztoru według projektu architekta warszawskiego, Karola Baya, prowadzono w l. 1726-1733. Świątynię klasztorną p.w. św. apostołów Piotra i Pawła konsekrował 16 VIII 1733 bp chełmski Jan Feliks Szaniawski. Jest to kościół w stylu baroku tokańskiego, o formach typowych dla budownictwa kapucyńskiego, pierwotnie wyposażony w 9 ołtarzy, z których do dziś przetrwało 7; obrazy ołtarzowe malował Holender, Peter van Roy. W krypcie pod chórem zakonnym pochowany jest fundator klasztoru wraz z rodziną, portret jego znajduje się w chórze zakonnym.

W XVIII w. lubelski klasztor kapucynów był ośrodkiem kultu św. Fidelisa z Sigmaringen. Nabożeństwa ku jego czci, zwłaszcza uroczystość 24 IV wraz z oktawą ściągały licznych wiernych z miasta i okolicy, a obraz przedstawiający męczeństwo Świętego uważany był za słynący łaskami, choć nigdy nie został za taki uznany przez władze kościelne. Kult św. Fidelisa zanikł po kasacie klasztoru, obraz znajduje się dziś w zakrystii.

Klasztor lubelski był siedmiokrotnie miejscem kapituł prowincjalnych, w XVIII-XIX w. Mieściło się w nim również studium filozoficzno-teologiczne, którego studentem był w l. 1849-1851 bł. Honorat Koźmiński, składając tu 18 XII 1850 uroczystą profesję zakonną.

Zaangażowanie patriotyczne zakonników w powstanie styczniowe spowodowało, że podczas wielkiej kasaty klasztorów w Królestwie Polskim, przeprowadzonej nocą z 27 na 28 XI

1864 klasztor lubelski zamknięto, a zakonników władze carskie wywiozły do Łomży.

Po kasacie władze carskie sprzedały na licytacji budynek klasztorny i podzieliły ogród na parcele budowlane; część wyposażenia kościoła rozdysponowano wśród okolicznych parafii, a bibliotekę przejęło lubelskie seminarium duchowne. Kapucyni wrócili do swej siedziby 1 VII 1919, stopniowo odzyskując pomieszczenia; a w 1933 r. wykupiono całość gmachu z rąk prywatnych. W klasztorze umieszczono w 1931 r. studium teologii, którego rektorem był od 1938 r. bł. Henryk Krzysztofik, studentem w l. 1935-1938 bł. Florian Stępiak, a studentem w l. 1937-1940 bł. Fidelis Chojnacki – umęczony w Dachau, a wyniesiony do chwały ołtarzy w gronie 108 Męczenników II wojny światowej przez Ojca świętego Jana Pawła II w Warszawie 13 VI 1999. Po wybuchu II wojny światowej hitlerowcy aresztowali zakonników 25 I 1940, osadzając ich początkowo na Zamku Lubelskim, 18 VI 1940 wywieźli ich do obozu w Sachsenhausen, stamtąd 14 XII 1940 do Dachau. Po zakończeniu wojny część budynku zajęta została przez władze państwowe na internat szkolny i sklepy, we władanie zakonu w całości wróciła w 1987 r. Od 2010 r. klasztor jest siedzibą ponowicjatu.

PODZIĘKOWANIA

Składamy serdeczne Bóg zapłać za wszelkie wsparcie duchowe i materialne dla naszej świątyni!
W każdym tygodniu sprawujemy dziękczynną Mszę Świętą w intencji ofiarodawców.
Najbliższa w środę o 7.30
W modlitwie pamiętamy także o wszystkich zmarłych z naszej wspólnoty.

Nr konta PL 07 1500 1520 1215 2008 3567 0000